రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 17-02-02, పోడూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. తలంపును బట్టే మాటలు వస్తాయి, తలంపును బట్టే పనిచేస్తాము కాబట్టి తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నీ మనస్సును ఒక ప్రక్కన పెట్టి, నీకు ఉన్న రాగద్వేషములను ఒక ప్రక్కన పెట్టి ఈశ్వరుడు ఎలా చెపితే మనం అలా వింటే, ఆయన చెప్పినట్లుగా నడుచుకొంటే, ఈశ్వరుడు చెప్పినట్లుగా దైనందిన జీవితంలో మన ప్రవర్తన ఉంటే ఆయన స్వరూపం మనకు ఇస్తాడు. అదే ఆత్మజ్ఞానం. మనం అందరం ఒక ప్రక్క అజ్ఞానం తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, రెండోప్రక్క జ్ఞానం సంపాదించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అజ్ఞానంలో దుఃఖం ఉంది, చీకటి ఉంది, విషాదం ఉంది. కాని జ్ఞానంలో శాంతి ఉంది, ఆనందం ఉంది, వెలుతురు ఉంది. అరచేతిలో ఉన్న వస్తువును మనం ఎంత స్పష్టంగా చూడగలమో మనకు జ్ఞానం ఉంటే హృదయంలో ఉన్న వస్తువు అంత స్పష్టంగా మనకు గోచరిస్తుంది. భగవంతుడి గురించి వింటే సరిపోదు, ఆయన గురించి వ్రాస్తే సరిపోదు, ఆయన గురించి మాట్లాడితే సరిపోదు, ఆయన మీద ఇష్టం ఉంటే సరిపోదు ఆయనను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అప్పుడు పని పూర్తి అవుతుంది. మనం చెడిపోవటానికి లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఈ ఆకర్షణలకు లోనై మనం చెడిపోతున్నామా, లేక ఆకర్షణలకు ఎదురీది ఆయనను చేరుకొంటామా అని భగవంతుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనకు చేతులు ఉండి ఈతవస్తే ఏరుకి ఎదురుఈదవచ్చు. అలాగే మనకు సాధనాబలం ఉంటే, వినయం ఉంటే మనోప్రవాహానికి ఎదురుఈదవచ్చు. మనో ప్రవాహానికి ఎదురుఈదితే మనోమూలంలోనికి వెళ్ళి చైతన్యంలో ఐక్యమవుతాము, అదే మోక్షం.

సంసారంలో ఉన్న కష్టాల గురించి అందరూ ఎక్కువగా చెపుతూ ఉంటారు. సంసారం అన్నాక బాధలు వస్తూ ఉంటాయి. ఎన్ని బాధలు ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. భగవంతుడికి శరణాగతి పొందిన వాడిని భగవంతుడు పంపే కష్టాలు ఏమీ చేయలేవు. ఈశ్వరుడిపట్ల శరణాగతి ఉంటే మీ మనస్సు చల్లబడిపోతుంది. ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం మనకు ఉండాలి. మనకు వచ్చిన కష్టాలు ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా రావటంలేదు. మన శరీరం మరణించినప్పడు కూడా అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా మరణించదు. అందువలన మనకు ఏదైనా సంఘటన జరిగితే మనవైపు నుండి ఆసంఘటనను చూడవద్దు. ఈశ్వరుడి వైపునుండి ఆ సంఘటనను చూడాలి. మీకు లాభం రానివ్వండి, నష్టం రానివ్వండి ఏది వచ్చినా మీ వైపునుండి ఆ సంఘటనను చూడవద్దు. ఈశ్వరుడు ఆ సంఘటనను ఎందుకు అక్కడ క్రియేట్ చేసాడు అని ఈశ్వరుడు కళ్ళు పెట్టుకొని దానిని చూడండి అంతేగాని మీ కళ్ళతో చూడవద్దు. అప్పడు సమస్య మీకు అర్ధమవుతుంది. మీ కళ్ళతో చూస్తే ఏమీ తెలియదు. ఈ జీవుడు ఎంత? వాడికి ఉన్న తెలివి ఎంత? అందువలన మీ కుటుంబంలోగాని, సమాజంలోగాని ఏదైనా సంఘటన జరిగితే దానిని మీ కళ్ళతో చూడవద్దు, ఈశ్వరుడు ఆ సంఘటనను ఎలా చూస్తాడో అలా చూడండి. మన కళ్ళతో చూస్తే దుఃఖం వస్తుంది, భయం వస్తుంది. ఆయన కళ్ళతో చూస్తే అంతా ఆనందమే, మీరు భయరహితులు అవుతారు. అందుచేత మీవైపు నుండి చూడవద్దు. ఆత్మవైపు నుండి చూడండి. ఆత్మవైపు నుండి చూస్తే ఆత్మ విశ్వాసం కలుగుతుంది. ఆత్మ విశ్వాసం లేకుండా ఆత్మానుగ్రహం కలుగదు. ఆత్మానుగ్రహం లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. భగవంతుడిని నిరంతరం జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. రాత్రి పడుకొనే ముందు, ఉదయం మేల్కొన్నప్పడు, నీవు ఒంటరిగా కూర్చొన్నప్పడు కూడా నేను ఒక్కడినే లేను నాకు జతగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు, నా రక్షకుడు ఎప్పడూ నాకూడానే ఉన్నాడు, నాకు నీడగా ఉన్నాడు అనే విషయం మర్చిపోవద్దు. అయితే దురదృష్టం ఏమిటి అంటే నోటితో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అని చెపుతున్నాము, మనస్సులో నమ్మటం లేదు. నీకు వచ్చే సంఘటనలను నీకు ఆత్మానుభవం కలగటానికి నిన్ను ప్రిపేర్ చేయటానికి ఈశ్వరుడు ఆ సంఘటనలను క్రియేట్ చేస్తున్నాడు అని నీకు తెలిస్తే, నీ కళ్ళతో కాకుండా ఆయన కళ్ళతో ఆ సంఘటనలను చూస్తే అంతా ఆనందమే. ఈ మధ్య ఒక భక్తుడికి తల నొప్పి వచ్చింది. ఆయన స్నేహితుడు ఏమి అన్నాడు అంటే ఈ సృష్టి అంతా స్వప్నమే అని చెపుతున్నావు కదా మరి ఈ తలనొప్పి ఏమిటి? ఇది కూడా స్వప్నమేనా అని అడిగాడు. ఆ భక్తుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే ఈ సృష్టి అంతా స్వప్నమే, నాకు వచ్చిన తలనొప్పికూడా స్వప్నమే అయితే ఇది బాధాకరమైన స్వప్నం అన్నాడు.

నీ హృదయంలో ఒక చావులేని వస్తువు ఉంది, అది నీవై ఉన్నావు అని రిపీటెడ్‌గా

భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మనం ఏ వస్తువు అయితే అయిఉన్నామని భగవంతుడు చెపుతున్నాడో ఆ వస్తువుగా మనం జీవిస్తున్నామా, లేక దేహంగా జీవిస్తున్నామా అని మనం చూసుకోవాలి. మనం ఆత్మగా జీవించటంలేదు, దేహంగా జీవిస్తున్నాము. కొంతమందికి ఎప్పుడూ దేహం గొడవే, ఆ దేహానికి ఏ సదుపాయాలు కావాలి అని చూసుకొంటారు. అంటేవారు ఎప్పుడూ దేహంగా జీవిస్తున్నారు. కొంతమంది వారిని పొగిడితే పొంగిపోతారు, విమర్శిస్తే కృంగిపోతారు అంటే వారు మనస్సుగా జీవిస్తున్నారు. ఇంకా కొంతమంది ఉంటారు వారు శరీరంగా జీవించరు, మనస్సుగా జీవించరు కానీ బుద్ధిగా జీవిస్తారు. వారి తెలివితేటలు పెంచుకొంటారు. వారు ఉద్రేకపడరు. లాభం వస్తుంది అంటే మాట్లాడతారు లేకపోతే మాట్లాడరు. అలా తెలివిగా జీవిస్తారు. అంటే బుద్ధిగా జీవిస్తున్నారు అని అర్థం. ఇలా దేహంగా, మనస్సుగా, బుద్ధిగా జీవించేవారికి ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. తెలివి మంచిదేకాని ఆ తెలివి భగవదనుభవం పొందటానికి నీకు సహకరించాలి. మనం సమాజానికి ప్రేమను పంచిపెడుతున్నామా, ద్వేషాన్ని పంచిపెడుతున్నామా అని దేవుడు చూస్తూ ఉంటాడు. ఏదో ఉపన్యాసాలు చెపుతున్నాము, పుస్తకాలు వ్రాస్తున్నాము అది కాదు సమాజంపట్ల మన ప్రవర్తన ఎలా ఉంది అని భగవంతుడు చూస్తాడు. మనం సమాజానికి ప్రేమను ఇవ్వాలిగాని ద్వేషాన్ని పంచిపెట్టకూడదు. ఈ గొడవలు అన్నీ ఎందుకు అని మీరు అనుకోవచ్చు. అలాకాదు మీ ప్రవర్తనను చూసి భగవంతుడు మార్కులు వేస్తాడు. ఈ మాటలు అన్నీ మిమ్మల్ని దేవుడి గుడికికాదు, దేవుని గుమ్మంలోనికి కాదు, దేవుని హృదయంలోనికి చేరుస్తాయి. నీవు ఏదైనా చేస్తే అది ఇతరులకు ఉపయోగపడేలా ఉండాలి. ఆపని వలన ఇతరులకు ఉపకారం జరగదు అనుకొన్నప్పుడు అటువంటి పనులు చేయకూడదు. శరీరంగా, మనస్సుగా, బుద్ధిగా జీవిస్తున్నంతకాలం మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఆత్మగా ఉండి ఆత్మగా జీవిస్తూ ఉంటే, అఖండ భావనతో జీవిస్తూ ఉంటే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, ఆత్మశాంతి ఈజన్మలోనే, ఇప్పడే మీకు దొరుకుతుంది. అయితే మనం ఎలా జీవిస్తున్నాము అని ఎవరికి వారు ఆలోచించుకోవాలి. శరీరంగా జీవిస్తున్నామా, మనస్సుగా జీవిస్తున్నామా, బుద్ధిగా జీవిస్తున్నామా లేక ఆత్మభావనతో, చైతన్యభావనతో జీవిస్తున్నామా అని ఎవరికి వారు చూసుకోవాలి. చైతన్యభావంతో జీవించకపోతే నీకు చైతన్యానుభవం కలుగదు.

నాకు ఈ మధ్య కొంచం దుఃఖంగా ఉంటోంది. అది పోవటం ఎలాగ అని అడుగుతున్నారు. దుఃఖానికి రూపు ఉందా? దానికి రూపం లేదు. నీవు అనుకొన్నట్లు జరిగితే సంతోషం, అలా జరగకపోతే దుఃఖం. అంతకంటే దుఃఖం ఎక్కడ ఉంది అంటున్నారు భగవాన్. నీకు ఇష్టమైన తలంపు సంతోషాన్ని ఇస్తుంది, ఇష్టంలేని తలంపు దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. ఇష్టంలేని తలంపును నిగ్రహించుకొనే శక్తి నీకు వస్తే అది నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని రాలేదు. మనలను ద్వేషించే వారు మన ఇంటికి వచ్చారు అనుకోండి. వీరికి మనం అంటే ఇష్టంలేదు, వీరు మనలను ద్వేషిస్తున్నారు అనుకొంటే అప్పడు దుఃఖం వస్తుంది. వారు మనలను ద్వేషిస్తున్నారు అనే తలంపు లేకపోతే ఇంక మనకు దుఃఖం రాదు. అది నేర్చుకోవాలి. అరుణాచలంలో ఒక 90 సం॥ల భక్తుడు వచ్చాడు. 90 సం॥ల నుండి హృదయం అనే గిన్నె ఖాళీగా ఉంది. 90 సం॥లు తరువాత ఈ గిన్నెను మీరు అమృతంతో నింపారు అన్నాడు. ఆత్మానందం గురించి పుస్తకాలలో చదివాను. ఇప్పడు అది మీ సమక్షంలో అనుభవంలోనికి వచ్చింది. నాపని పూర్తి అయ్యింది అన్నాడు. నన్ను నిమిత్త మాత్రంగా పెట్టుకొని మీ హృదయాన్ని అమృతంతో నింపినది భగవంతుడే అని చెప్పాను. మీకు నేను ఏమీ ఇవ్వలేను కాని ఒకటి మాత్రం ఇవ్వగలను, నా భ్రాంతిని మీకు ఇవ్వగలను అన్నాడు. భ్రాంతి పోతే అంతా బ్రహ్మమయమే, వాడు చీకటినుండి బయటకు వచ్చేస్తాడు. దుఃఖానికి సంబంధించిన తలంపు వచ్చినా దానిని నిగ్రహించుకొనే శక్తి నీకు ఉంటే అది నిన్ను ఏమీ చేయలేదు. అయితే నిగ్రహించుకొనే శక్తి ఉండాలి కదా అని అడుగుతున్నాడు. ఈశ్వరుడిని ధ్యానించటం వలన శక్తి వస్తుంది. మనం ఎవరికైనా శాంతిని, జ్ఞానాన్ని ఇవ్వాలిగాని అజ్ఞానాన్ని ఇవ్వకూడదు. కొంతమంది భయకారణం లేకుండా భయపడతారు. ఒకవేళ భయకారణం ఉంది అనుకో ఈశ్వరుడిని ధ్యానించటం వలన, ఈశ్వరుడిని నిరంతరం స్మరించటం వలన నీకు శక్తి కలుగుతుంది. అప్పడు భయకారణం ఉన్నా అది నిన్ను భయపెట్టదు. నిరంతరం భగవంతుని స్మరించాలి అంటే నేను ఏదో దేవుని పేరు చేసుకోవాలి కదా అంటున్నాడు. ఏదో దేవుని నామం చేసుకోండి. అది యాంత్రికంగా చేయవద్దు, పూర్తిగా ఇష్టంతో, ప్రేమతో చేయాలి. నీవు ఇప్పడు దుఃఖ పడుతున్నావు. ఇంకో గంటలో నిద్రలోనికి వెళ్ళిపోతావు. అక్కడ నీకు దుఃఖం లేదు. మరి నిద్రలో ఆ దుఃఖం అంతా ఎక్కడికి పోతోంది. పగలు ఉన్న వ్యక్తి, రాత్రి ఉన్న వ్యక్తి వేరుకాదు కదా. పగలు దేహము నేను అనే తలంపు వలన నీకు దుఃఖం వస్తోంది. నీవు నిద్రలో బ్రహ్మమే. జాగ్రదవస్థలో కూడా నీవు బ్రహ్మమే. అన్ని అవస్థలలో కూడా నీవు

బ్రహ్మమే. మరి నిద్రలో లేని దుఃఖం జాగ్రదవస్థలో ఎందుకు వస్తోంది అంటే దేహము నేను అనే తలంపు నుండి వస్తోంది. అక్కరలేని తలంపులు వస్తే వాటిని నిరోధించటానికి నేను నామం చేసుకొంటాను అంటే భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే జపం గట్టిగా చేయవచ్చు, నెమ్మదిగా చేయవచ్చు. కాని నీవు చేసే నామం మీద నీకు గౌరవం ఉండాలి. ఆ నామమే బ్రహ్మం అనుకోవాలి. నారాయణ అనేటప్పటికి నీకు బ్రహ్మమే స్ఫురించాలి. నీవు భగవంతుడిని స్మరించుకొంటున్నావు అనుకో అప్పుడు నీకు ఇష్టంలేని తలంపులను పంపిస్తాడు. వాటిని నీవు తట్టుకొంటున్నావా, లేదా, నీకు ఎంత వరకు బలం ఉంది, ఎంతవరకు ప్రిపరేషన్ ఉంది అని భగవంతుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనకు ఏ కారణంవలన గర్వం వచ్చినా ఆ క్షణం నుండి మన పతనం ప్రారంభమవుతుంది, అదఃపాతాళానికి కొట్టుకొనిపోతాము. ఈ మధ్య కాకినాడలో ఒక అమ్మగారు ఆవిడ భర్త గురించి గొప్పగా చెపుతున్నారు. ఆయన చనిపోయి సంవత్సరం అయింది అయినా ఆవిడ భర్త మంచివాడు అని చెప్పటం మానలేదు. వచ్చిన వారికందరికి భర్త మంచితనం గురించి చెపుతున్నారు, ఆతాదాప్యం పోవటం లేదు. అలా తాదాప్యం చెందటం వలన ఆవిడకు గర్వం వచ్చేస్తోంది, అది ఆవిడకు తెలియటం లేదు. పూర్వ పుణ్యం వలన మంచి భర్త దొరికాడు. భర్త మంచివాడు, మంచివాడు అని అస్తమాను అనుకొంటే ఆవిడకు కలిసివచ్చేది ఏమిటి? సాధన చేసుకోవటం మానివేసి ఈ గోల ఏమిటి? ఇలాంటి తలంపులతో కాలాన్ని వృధా చేసుకొంటాము, అసలు గోల్ మిస్అయిపోతాము.

ఏదో రోజున చనిపోతాను కదా. నేను పుణ్యం చేసాను, పాపం చేసాను. ముందు పుణ్యం వస్తుందా లేక ముందు పాపం వస్తుందా అని అడుగుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఎందుకు వచ్చిన గోల ఇదంతా, ఎప్పడో చనిపోయాక గొడవ నీకు ఎందుకు? ఇప్పుడు జీవించే ఉన్నావు కదా. నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకో. నీవు ఆత్మవు. ఆత్మకు చావుపుట్టుకలు లేవు. నీవు అసలు పుట్టలేదు. దేహం పుడుతుంది, పెరుగుతుంది, మరణిస్తుంది. ఈ చావు పుట్టుకలు, పుణ్యఫలం, పాపఫలం అనుభవించటం ఇదంతా కలిపి దానిని ముద్దచేస్తే అదే యజ్ఞం. ఈ యజ్ఞం నిరంతరం జరుగుతూ ఉంటుంది. వీటి అన్నింటికి నీవు అతీతుడవు. నీవు బ్రహ్మమే. బ్రహ్మంకు చావు పుట్టుకలు లేవు. అది ధర్మానికి అధర్మానికి అతీతం, పుణ్యానికి పాపానికి అతీతం, న్యాయానికి అన్యాయానికి అతీతం. బ్రహ్మం వీటి అన్నింటికి అతీతం. అక్కడకు వెళ్ళు. నీవు అక్కడకు వెళ్ళలేదు అనుకో ఈ యజ్ఞంలో తిరుగుతూ

ఉండవలసిందే. జీవితంలో నీవు అనుభవించే భోగాలు అన్నీ చివరకు విసుగు కలిగిస్తాయి. నీవు బ్రహ్మం దగ్గరకు వెళ్ళు. అది వీటికన్నింటికీ అతీతం.

నీకు బ్రహ్మానుభవం కలిగే వరకూ ఏదో సందేహాలు నిన్ను పీడిస్తూనే ఉంటాయి. నీకు పుణ్యబలం లేకపోతే, పూర్వజన్మలో సత్కర్మ చేసి ఉండకపోతే సందేహాలు ఇంకా పెరిగిపోతాయి. బ్రహ్మానుభవం కలిగేవరకు నీవు, నేను అనే భిన్నత్వం పోదు. భిన్నత్వం ఉన్నప్పడు రాగద్వేషములు వస్తూ ఉంటాయి. భిన్నత్వమును నెమ్మదిగా తగ్గించుకొంటూ రావాలి. భిన్నత్వం పూర్తిగా నశిస్తే నీవు బ్రహ్మంలో ఐక్యమవుతావు. బ్రహ్మానుభవం పొందినప్పడు నీవు కాలాతీతుడవు, కామాతీతుడవు అవుతావు. నేను ధ్యానం చేస్తున్నాను, నాకు ధ్యానం కుదరటం లేదు అంటే మనస్సునిండా కోరికలు పెట్టుకొని ధ్యానంలో కూర్చొంటే ధ్యానం ఎలా కుదురుతుంది అంటున్నారు. దానికి కొంత శిక్షణ ఉండాలి, త్యాగబుద్ధి ఉండాలి, పూర్వజన్మలలో కొంత సత్కర్మ చేసి ఉంటే ఇప్పడు ధ్యానం కుదురుతుంది. ధ్యానం మంచిదే. ధ్యానం వలన ముందుచూపు, లోచూపు వస్తాయి. ముందుచూపువలన లోకయాత్ర బాగా జరిగిపోతుంది, లోచూపు వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నీకంటే ఎక్కువ చైతన్యస్థాయి ఉన్నవారితో సహవాసం వలన ధ్యానస్థితి పెరుగుతుంది. అసలు వస్తువును పట్టుకో. అప్పడు ఈ కాల చక్రాన్ని దాటిపోతావు. పుణ్యాలు, పాపాలు గొడవవద్దు. ఈ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోయే వాటి గొడవ నీకు వద్దు. దైనందిన జీవితంలో నీకు ఎటువంటి పరిస్థితులు ఎదురయినా వాటిని భగవంతుని ప్రసాదంగా స్వీకరించు, అంతేగాని నీవు ధ్యానంలో కూర్చొన్నా నీవు ధ్యానించేది భగవంతుడినికాదు, అమ్మాయి పెళ్ళి ఎప్పడు అవుతుందా అని ధ్యానిస్తావు. అమ్మాయి పెళ్ళి అయ్యాక దేవుడిని మర్చిపోతావు.

ఒక అమ్మగారు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చారు. చాలా మృదువుగా, నిశ్చయంగా, నిర్మలంగా మాట్లాడుతున్నారు. ఆవిడ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే మిమ్మల్ని చూసే అవకాశం నాకు కలిగింది, రావాలంటే రాగలమా, వచ్చే అవకాశం వచ్చింది కాబట్టి వచ్చాము. రావటమేకాదు కళ్ళనిండుగా మిమ్మల్ని చూసుకొనే అవకాశం వచ్చింది. మా కళ్ళకు ఉన్న ఆకలి తీరిపోయింది. అంతేకాదు మీ మాటలు వినే అవకాశం కలిగింది. మా ఇంట్లో ఏమీ సమస్యలు లేవు, అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. సంపద సరిపడ ఉంది, ఏమీ లోటు లేదు. బాహ్యంగా చూస్తే నాకు అన్నీ ఉన్నాయి, ఏమీలోటు లేదు కాని లోపల శాంతి లేదు, అన్నీ ఉన్నాయి కాని శాంతి లేదు. శాంతి రాకుండా

ఏదో నన్ను అడ్డుకొంటోంది దానిని తొలగిస్తారు అని వచ్చాను అని చెప్పారు. భగవాన్ కొంతసేపు మౌనంగా ఉన్నారు. తరువాత సహజంగా మాట్లాడుతూ సరి అన్నారు అంటే మీరు చెప్పినది విన్నాం అని. శాంతి కావాలి అంటున్నావు. శాంతి కావాలి అని నీలో ఎవరు అంటున్నారో ఆ నేనును ఈశ్వరుడికి అర్పణచెయ్యి వెంటనే శాంతి వచ్చేస్తుంది. ఆ నేనును ఈశ్వరుడికి అర్పించిన మరుక్షణంలో పరిస్థితులు అన్ని చక్కబడి, శాంతి వచ్చి నిన్ను వరిస్తుంది అన్నారు. నీ భారం ఈశ్వరుడి మీద వేయటం వలన అన్నీ చక్కబడతాయి. నీవు దైవం మీద భారం వేయగలిగితే ఆయన మోయటానికి సిద్ధంగానే ఉన్నాడు, నీవు వేయటానికి అనుమానిస్తున్నావు. నీ భారం అంతా ఆయన మీద వేస్తే ఆయన మోయగలడో, లేదో అనే సందేహం వద్దు. నీ బరువు అంతా ఆయన మోయగలడు. మేము కర్మ అనుభవిస్తున్నాము, మా విధి ఇలా ఉంది అని చాలామంది అంటారు. శరణాగతి పొందినవాడిని కర్మగాని, విధిగాని ఏమీ చేయలేవు. పూర్ణశరణాగతి చెందినప్పుడు ఇంక మనం నడవవలసిన పనిలేదు, ఆయన మనలను భుజాన వేసుకొంటాడు. అప్పుడు ఇంక పడిపోతాము అని భయం ఉండదు, ఆందోళన పడవలసిన పనిలేదు. అలాగని మన ప్రయాణం ఆగదు ఆయనే గమ్యానికి మోసుకొనిపోతాడు.

మనస్సును ఉద్రేక పరచవద్దు. లోపలకు వెళ్ళే ఆహారం విషయంలో, బయటకు వచ్చే మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండు. ఇవి అన్నీ కూడా నిన్ను శరణాగతికి సిద్ధం చేస్తాయి. అప్పుడు నీకు అశాంతిని తీసుకొని వచ్చే కారణాలు ఉన్నా అవి కనబడకుండా పోతాయి. భగవంతుడు నిన్ను ఆయన భుజాన వేసుకొన్నప్పుడు ఇంక నీకు సమస్యలు ఏమిటి? నీ సమస్యలే ఆయన సమస్యలు. ఇంక నీవు ఎక్కడ ఉన్నావు? మీరు చెప్పే మాటలు వినటానికి బాగానే ఉన్నాయి, సాధనకు ఎంతవరకు సహకరిస్తాయి, మీరు చెప్పిన పద్ధతిలో సాధన చేయగలమా అని అడుగుతోంది. శరణాగతిని ప్రాక్టీసు చేయటం అంటే నోటితో చెప్పినంత తేలికకాదు. శరణాగతిని ప్రాక్టీసుచేయటం అంటే మన మనస్సును కాల్చి బూడిద చేయటం, బ్రతికుండగానే చచ్చినవాడిలా బ్రతకటం. ఇంకా కొన్ని సంవత్సరాలు తరువాత ఎలాగ చనిపోతాము కదా ఇప్పుడే చనిపోయాము అనుకో అప్పుడు శరణాగతి సాధ్యం. శరణాగతి మొదటిలో కష్టమే. అది ప్రాక్టీసు అయ్యాక నీకు కష్టం అనిపించదు. ఇష్టం ఉన్నచోట కష్టం ఉండదు. మీకు ఆరోగ్యం బాగాలేదు అనుకోండి. మీకు బాగా సన్నిహితులు వచ్చారు అనుకోండి వెంటనే లేచి కూర్చొంటారు, వారి మీద ఉన్న ఇష్టం వలన మీ అనారోగ్యం అంతా మర్చిపోతారు.

05-03-2002

అలాగే భగవంతుని పట్ల ఇష్టం ఉంటే, ప్రీతి ఉంటే, ప్రేమ ఉంటే, ఆయనను పొందాలి అనే కాంక్ష ఉంటే సాధన తేలికగా జరిగిపోతుంది. భగవంతుని పట్ల ఇష్టం కుదిరితే సాధన నీకు కష్టం అనిపించదు. నీవు ఏమి చేయాలి అంటే నిన్ను నీవు అర్పించుకో. నిన్ను నీవు అర్పించుకొంటే మిగిలేది శాంతే. నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం, నీ సంకల్పమే నా సంకల్పం అని అనుకోవాలి. ఆయన సంకల్పమే మన సంకల్పం అనుకొనే వరకు మనం పాపాలు చేయకుండా ఉండలేము. తల్లి మనస్సులో ఉన్నది కూతురుకు చెప్పదు. కూతురు మనస్సులో ఉన్నది తల్లికి చెప్పదు. ఎందుచేతనంటే మన సంకల్పాలు అన్నీ ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి అంటే దేహము నేను అనే తలంపునుండి వస్తున్నాయి. దేవుని సంకల్పం ఎటువంటిది అంటే అది సత్య సంకల్పం అంటే సత్యంతో తాదాప్యం చెందటం వలన వచ్చే సంకల్పం. అందువలన నీ గొడవ వదిలివెయ్యి. ఆయన సంకల్పం నీ సంకల్పంగా చేసుకో. ప్రతీ మనిషి పాపి అంటే మనకు అందరకు దేహము నేను అనే తలంపు నుండే సంకల్పాలు వస్తున్నాయి, దేహము నేను అనే తలంపు నుండి వచ్చే సంకల్పాలు అన్నీ పాపాలే. దేహము నేను అనే తలంపు లేకుండా మీకు ఏవైనా సంకల్పాలు వస్తే అవి పుణ్యప్రదమే. మీకు ఎప్పుడైనా అటువంటి సంకల్పాలు వస్తున్నాయా? దేవుడి సంకల్పమే మీ సంకల్పం చేసుకోండి. దేవుడు చెప్పాడు కాబట్టి మీకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా దేవుడు చెప్పినట్లుగా చేయండి. మీ మనస్సు చెప్పినట్లు నడవవద్దు. దేవుడు చెప్పినట్లు నడవండి. మీ ఇష్టాలు ఒక ప్రక్కన పెట్టండి, దేవుని ఇష్టాన్ని మీ ఇష్టం చేసుకోండి. దేవుడు సంకల్పమే మీ సంకల్పం చేసుకొంటే అప్పుడు శరణాగతి సాధ్యమే. మీగతి అల్లా శరణాగతే. ఎప్పుడైతే శరణాగతి పూర్తి అయిందో ఉన్నది శాంతే, ఉన్నది ఆనందమే. మీ అహంకారము అనే చీకటి గోతిలోనుండి బయటకురండి. అప్పుడు దేవుడి వైభవం మీకు తెలుస్తుంది. స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు దేహమే కేంద్రంగా, అహంకారమే కేంద్రంగా జీవించేవాడికి హృదయంలో ఉన్న వెలుగు ఎలా తెలుస్తుంది. స్వర్గరాజ్యం మీ హృదయంలో ఉన్నమాట నిజమే. అహంకారము నెత్తిమీద పెట్టుకొని తిరిగే నీకు స్వర్గరాజ్యం ఎలా గోచరిస్తుంది. అహంకారము అనే గొయ్యిలో నుండి బయటకురండి. దానిని పూడ్చటానికి చూడవద్దు, మీరు ఎంత పూడ్చినా అది పూడదు. దానిలో నుండి బయటకు రండి. అదే శరణాగతి. ఆకాశం ఎంత విశాలంగా ఉందో అంత విశాలంగా ఉండాలి, సముద్రం ఎంత లోతుగా ఉందో మన గుండె అంతలోతుగా ఉండాలి. వీటిని సాధించటానికి మనం సత్వగుణం ప్రాక్టీసు చేయాలి.

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు

02-03-02 టు 09-03-02		హైదరాబాదు కేంపు
12-03-02	మంగళ	చించినాడ, శివరాత్రి శివాలయంవద్ద
13-03-02	బుధ	నేరేడుమిల్లి (పాలకొల్లు - దొడ్డిపట్ల రోడ్డు)
17-03-02	ఆది	జిన్నూరు, శ్రీరమణక్షేత్రం
24-03-02	ఆది	చిలుకూరు (వయా) భీమవరం
27, 28-03-02	బుధ, గురు	చించినాడ, గీతామందిరం
30-03-02	శని	జువ్వలపాలెం గీతామందిరం

రమణ భాస్కర

ఫారం 4 (రూలు 8)

1.	ప్రచురణ స్థలము	:	**పాలకొల్లు**
2.	ప్రచురణ కాలము	:	**పక్ష పత్రిక**
3.	ప్రచురణ కర్తపేరు	:	**పి.ఎస్. రామరాజు**
4.	భారతీయుడా? కాదా?	:	**భారతీయుడు**
5.	చిరునామా	:	**లక్ష్మీ మోడరన్ రైస్ మిల్లు ఉల్లంపర్రు - పాలకొల్లు**
6.	పబ్లిషర్ భారతీయుడా? కాదా?	:	**భారతీయుడు**
	చిరునామా	:	**పాలకొల్లు**
7.	సంపాదకుడు భారతీయుడా? కాదా?	:	**భారతీయుడు**
8.	పత్రిక యజమాన్యం	:	**పి.ఎస్. రామరాజు పబ్లిషర్ & ఎడిటర్**

రమణ భాస్కర ప్రచురణల బైండులు

1.	1998-1999	రు. 75/-
2.	1999-2000	రు. 100/-
3.	2000-2001	రు. 125/-

నోట్ : పోస్టల్‌ద్వారా కావలసినవారు పోస్టల్ ఖర్చులుకూడా పంపించవలెను.

చందాదారులకు గమనిక :

నూతన చందాదారులు, రెన్యువల్‌చేసే చందాదారులు చందా సొమ్మును ఎం.ఓ.ద్వారా పంపితే మీచందా వివరాలు నమోదు చేసుకొనబడును. ప్రతినెల మేము పంపించు మాసపత్రిక మీకు చేరకపోతే మీ అడ్రస్సు కూపన్ ప్రకారం పూర్తి డిటైల్స్‌తో వెంటనే మాకు తెలియజేయండి.

మీ చిరునామాలో మార్పుఉంటే దయచేసి వెంటనే మాకు తెలియజేయండి. ఆవిధముగా తెలియజేసినచో పత్రిక నేరుగా మి క్రొత్త చిరునామాకు వచ్చి చేరుతుంది. మాకు వ్రాసే ఉత్తరాలలో మీ చందా రశీదు నెంబరును తెలియపరచడం మరువకండి.

రమణ భాస్కర పాఠకులకు మనవి

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనాలను ది. 23-9-2001 (సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి జన్మదినోత్సవం) నుండి సంవత్సర చందా రూ॥ 150/- లుగా నిర్ణయించడమైనది. మీరు చెల్లించిన సంవత్సర చందాకు ది. 23-9-2002 వరకు క్రమం తప్పకుండా ముద్రించిన పత్రికలు అందుతాయి. గమనించగలరు. మీరు యం.ఓ / డి.డి. / నగదు రూపంగా పంపించవలసిన చిరునామా :

శ్రీ పి. శ్రీరామరాజు ("రమణ భాస్కర" కొరకు)

శ్రీ రమణ క్షేత్రం, **జిన్నూరు - 534 265,** ప॥గో॥ జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

కూపన్

ఎడిటర్ గారికి,

నేను రమణభాస్కర సంవత్సర చందా నిమిత్తం రూ॥150/-లు (అక్షరాలా నూటయాబది రూపాయలు మాత్రమే) యం.ఒ./డి.డి./నగదు పంపించుచున్నాను. క్రమం తప్పకుండా ప్రతులు పంపించగలరు. (ది. 23-9-2001 నుండి 22-9-2002 వరకు)

పేరు ....

తండ్రి / భర్త..

డోర్ నెం...వీధి/రోడ్ పేరు....................................

గ్రామం...పిన్ కోడ్ [| | | | |]

మండలం......................................జిల్లా..రాష్ట్రం..